

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacri sacerdotij defensio co[n]tra Lutheru[m]

Fisher, John

Coloniæ, 1525

VD16 F 1240

XX Et hoc tibi ceu co[m]pertissimu[m] uelim teneas lector, Lutheru[m] e
scripturis nec minimu[m] ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-30878

CONGRESSVS PRIMVS

- I. Corin. 12
Ephē. 4 Hos igit aliquādo presbyteros, aliquādo ministros, nōnunq̄ epōs & pastores appellasse palā est, quoadusq; uetus sacerdotiū esset una cū templo sublatū funditus. Vbi uero templum euersum fuisset & ueteres ad nihilū redacti sacerdotes, iā passim ab omnibus, nostri presbyteri sacerdotes uocati sunt.
- XX ¶ Et hoc tibi ceu cōpertissimū uelim teneas lector, Lutherū e scripturis nec minimū apicē habere, qui uisibili sacerdotio reluctet, sed neq; ullū ex cunctis ecclesie præsidiibus orthodoxis, qui dogma istud uel semel testatus fuerit, sed omnes uno ore cōclamasse penitus in contrariū. Hic igit primus in Lutherū sit congressus noster. Quādo sacerdotij ueritas cōcorditer a patribus omnibus per totū ecclesie decursum abunde sit asserta, nec est quisq; orthodoxus qui dissentiat, sed nec ulla scriptura potest adduci, q̄ huic ueritati repugnat, quis non dilucide cernat, nos de ueritate sacerdotij cōtra Lutherū iure
- Conclusio
authoris
- Prima ratio. præscripisse. Supra modū utiq; mirādum esset, q̄ Christus ecclesiam suā quā tanto precio, nēpe sui sanguinis, redemit, tanto tēpore neglexisset tā cæco errore implicitā. Neq; minus mirādum, q̄ spūs sanctus qui potissimū eius rei gratia missus fuerat, ut ecclesiam i oēm duceret ueritatē, passus eā fuisset tādiu se
- Secunda rō. duci. Sed nec est credibile q̄ præsides ecclesiarū, quū tot citra nascentis ecclesie tēpora præcessissent, & ad regendā ecclesiam ab ipso spiritu fuissent cōstituti, quemadmodū inferius ostendemus, nō est (inquā) credibile, q̄ omnes ad unū in tantis tenebris, tot sæcula fuissent hallucinati, ut tā horrendū mendaciū
- Tertia rō. publicitus docerent. Postremo superat omnē admirationē, q̄ quū tot ecclesie quæ per Christianū orbē sparsæ sunt, tanta cura, tātaq; solitudine Christi, simul & sacri spūs eius, atque præsidiū eis ad hoc instituto, hæctenus gubernatæ sint, tāta potuit omniū esse cōspiratio, præsertim in tā scedū errorē & mendaciū, quod (si Luthero credimus) adeo perniciosum est, ut ipsum ad iniuriā testamenti dominici cōfictū affirmare nō
- Quarta rō. uereat. Si quis igit Christi pro nobis solitudinē animo attēto cōtemplet, si sacri spūs non ociosam in ecclesia residentiam indubitanter credat, si priscorū præsidiū, non uita solū, uerum etiā doctrina, miraculisq; clarissimorū, testimonia tot & tam
- Quinta rō. Epylogus.

aperta cōsideret, si postremo contueat omnium ecclesiarum nulla dissidente per tot annorum curricula conspirationē fuisse tam unanīmē, nunquā putabit (opinor) uni Luthero iam primū illuxisse ueritatē, quā nemo priorū patrū potuit an suspicari, imo cuius contrariū omnes uno ore iam olim asseuerauerāt. Nā si tādīu ueritas in tenebris conclusa delituisse, ut unū Lutherū post tot annorum centenarios expectaret liberāda, frustra Christus de maioribus nostris tantā curā habuit, frustra similiter et Christi spūs ut doceret eos omnē ueritatē fuerat missus, frustra quinetiā ab illis toties petita fuit & quæsita ueritas, dū interea tā unanimiter omnes mendaciū adeo perniciosum ecclesiis prædicassent. **Q**uod si in ijs erratū est, quæ tantopere ad fidē spectant, incassum profecto tincta sunt (ut Tertuliani uerbis utar) tot millia milliū, Incassum itē facta sunt tot opera fidei, tot etiā uirtutes, totq; charismata incassum operata sunt, tot sacerdotia, tot ministeria perperā functa sunt, tot deniq; martyria perperā & inuacuū perpeffa, quandoquidē hos omnes errorum fide constat esse defunctos. Nam absq; recta fide nullus illorum deo placere potuit.

¶ Nunc itaq; quū intelligas optime lector a quibus ista de sacerdotio doctrina syncæriter ad nos usq; promanauerit, nimirū a sanctissimis & eiusdē eruditissimis uiris, quorum nonnulli fuerāt apostolici, qui & illā haud dubie pridē ab apłis acceperunt, quūq; Lutherus nihil eiusmodi pro sua parte queat producere uti mox apertū erit, quis tā salutis suæ prodīgus habēdus est, ut uelit, illis reiectis, de animæ suæ incolumitate cum Luthero periclitari? Nā cui potest ambiguū esse quin uia tutior omnino sequenda sit & maxime quando scriptū est. **Qui amat periculū, in eo peribit.** Et quomodo nō erit uia tutior, si quis cū tot patribus eruditione iuxta ac uitæ sanctimonia clarissimis sentiat, q̄ si Lutherum aduersus omnes illos sequatur. Nā qui sequit̄ illos patres tanta concordia rē illā affirmantes, Ecclesiā haud dubie sequit̄. Qui uero ecclesiā sequit̄, in re qua uis ad fidē spectante, falli nō potest, quū ipsa sit colūna basisq; ueritatis. Quare tutior omni nouia fuerit patribus illis subscripti debet, here, neq; potest quisq; citra manifestū aiæ suæ discrimen, his